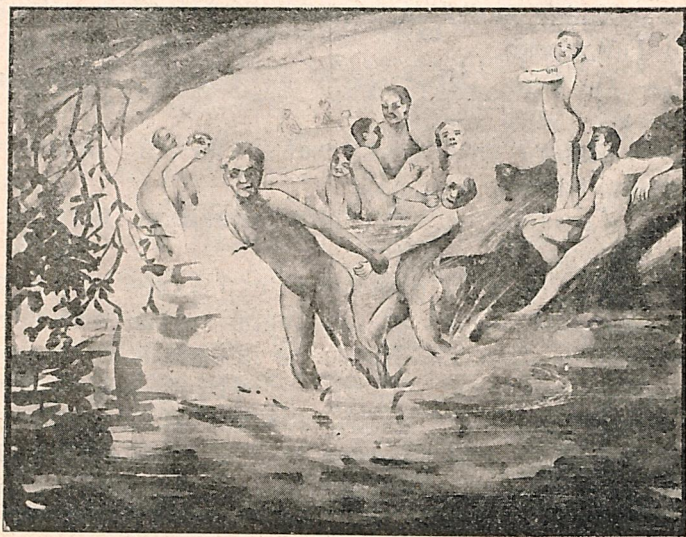


вирче, гдѣто водата достигаше до шия. Ние и други пжтъ сме се кжпали въ това бистро вирче.

— Момчета, хайде да скочимъ наедно, рече Станчо Калинкинъ.

— Бива. Едно, двѣ, три! — Плясъ! — Всички се намѣрихме въ водата.

— Охъ, хладничко, хубавичко, думатъ едни. Ехъ, че баня ли ще направимъ, думатъ други!



— Азъ мога да плавамъ като жаба, каза единъ и разпери крака и ржцѣ надъ водата.

— Азъ мога — като заекъ, вика други.

— Азъ — като куче! — Азъ пжкъ — като прасе! викатъ трети.

— Азъ мога — като биволъ, рече Иванъ чичовъ и заплува по гърбътъ си.